

EI BUTLLETÍ

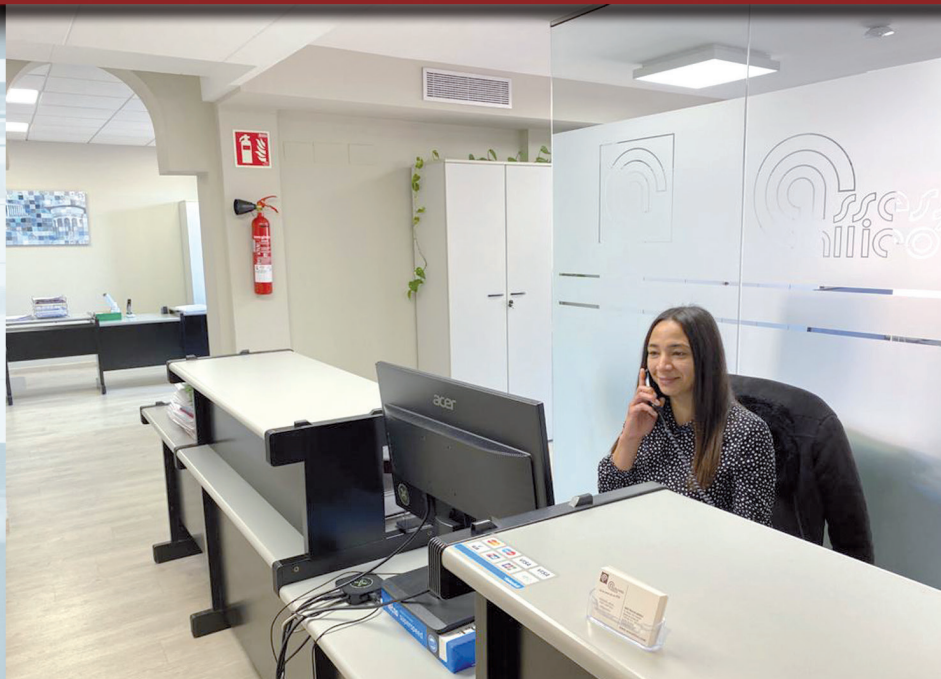
MARÇ 2021



Asessoria
callico S.L.

EDITORIAL pàgina 3
FISCAL pàgina 4
AP. FISCALS pàgina 8
LABORAL pàgina 11
AP. LABORALS pàgina 14
MERCANTIL pàgina 15
CAL. FISCAL pàgina 18

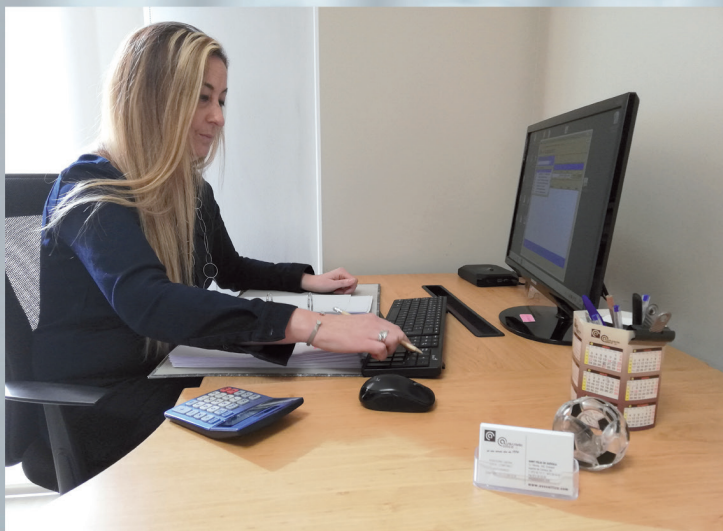
Totes les **NOVETATS** i
l'**ACTUALITAT** sobre la
normativa del moment
en assessoria laboral,
fiscal i mercantil



Un equip de
professionals
des de 1974
al servei
de l'empresa

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS** - info@acallico.com
www.acallico.com





Assessoria Fiscal i Mercantil

- Consultoria i planificació fiscal
- Gestió fiscal
 - Altes Cens IAE
 - Declaracions d'IVA
 - Declaracions Anuals (Mod. 390 i 347)
 - Impost de Societats
 - Impost de Transmissions Patrimonials
 - Impost de Successions
 - Recursos i Reclamacions
 - Declaracions de Renda i Patrimoni
 - Pagaments a compte de Renda
- Assistència i representació davant inspecció fiscal
- Recursos administratius
- Constitució i dissolució de societats
- Tràmits Registre Mercantil



Assessoria i Gestió Comptable

- Assessorament comptable
- Confecció de comptabilitats en suport magnètic
- Formulació de Comptes Anuals i Informe de Gestió
- Organització i posada en marxa de comptabilitats
- Comptabilitat per a empreses en ED Simplificada



Assessoria Laboral

- Legalització d'empreses
- Altes i baixes autònoms
- Altes i baixes de treballadors
- Contractació laboral
- Subvencions i bonificacions de creació de treball
- Estudi i aplicació de convenis col·lectius
- Confecció de nòmines i assegurances socials
- Assistència i representació davant inspecció de treball
- Tràmits administratius davant l'INSS, INEM, T.G.S.S.
- Assistència i representació davant S.C.I.
- Recursos Administratius



Corredoria d'Assegurances

- Assegurances generals
 - Vehicles
 - Vida
 - Decessos
 - Accidents corporals
 - Incendis
 - Robatori i expoliació
 - Pèrdua de beneficis
 - Responsabilitat civil
 - Riscos industrials
 - Construcció
 - Avaries maquinària
 - Muntatge maquinària
 - Protecció familiar
 - Malaltia
 - Combinat llar
 - Combinat del comerç
 - Combinat comunitats propietaris
 - Jubilació
 - Plans de pensions



professionalitat
servei al client
qualitat i eficàcia



**Assessoria
allico S.L.**

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61

Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39

17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com

www.acallico.com

EDITORIAL

AL PEU DEL CANÓ

Aquí seguim, al peu del canó, que no és poc amb el panorama que tenim... disposats a posar a les seves mans algunes de les novetats més interessants que s'han produït en les últimes setmanes. Per això, comencem amb el comentari de les principals novetats tributàries que ha incorporat la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, entre les que la rebaixa en les quantitats que es poden reduir en la Base Imposable de l'IRPF per aportacions a plans de pensions constitueix, sense dubte, un dels canvis més significatius.

Sense deixar l'àmbit fiscal, ens farem ressò de la Sentència del Tribunal Suprem del 3 de desembre de 2020, que ve a negar el caràcter de guany patrimonial a declarar en l'IRPF per als interessos de demora pagats per l'administració tributària als contribuents en el cas de devolució de quantitats. Es tracta d'una qüestió discutida els últims anys i que ara el Tribunal Suprem resol amb la qualificació d'aquests ingressos com no subjectes a l'impost.

Un altre debat que acaba de tancar el Tribunal Suprem també en matèria d'interessos de demora, és el de la seva deduïbilitat en l'Impost sobre Societats. Després d'una infinitat de resolucions contradictòries emeses per diferents instàncies administratives i judicials, en la seva sentència del 8 de febrer de 2021, el Tribunal Suprem resol aquesta qüestió a favor del contribuent, admetent el caràcter de despesa deduïble dels interessos de demora tributaris en l'Impost sobre Societats.

També en l'àmbit fiscal hem repassat els últims criteris mantinguts per la jurisprudència del Tribunal Suprem i d'alguns Tribunals Superiors de Justícia en relació amb la validesa de diverses fórmules de valoració d'immobles utilitzades sovint per l'administració. Amb posterioritat al tancament d'aquest article, hem tingut accés a la Sentència del Tribunal Suprem del 21 de gener de 2021, dictada també en aquest camp de les valoracions, i que conclou declarant l'obligació dels pèrits de l'administració de visitar els béns que han de valorar per a reconèixe'ls de manera personal i directe, ja que només així queda garantit que es taxa el bé concret i no una espècie de bé abstracte o genèric.

En el marc laboral, analitzem, d'una banda, la compatibilitat entre el dret a la desconnexió digital i la realització de cursos fora de l'horari de treball, i d'altra, l'obligatorietat de seguir entregant xecs menjar tot i estar teletreballant, declarada per l'Audiència Nacional.

La pròrroga prevista per a la realització de juntes telemàtiques durant el 2021 i les seves condicions, constitueixen l'objecte de l'apartat mercantil. L'espai no ha donat per més, però val la pena recordar l'aprovació dels Reials Decrets 1 i 2/2021, ambdós del 12 de gener, que recullen la modificació del Pla General de Comptabilitat i el Reglament de desenvolupament de la Llei d'Auditoria de Comptes.

Les conseqüències fiscals que ha portat el Brexit constituïran, sense dubte, una altra font de dubtes i incerteses per a molts contribuents. Tot i que, finalment, l'acord s'ha tancat amb l'absència d'aranzels, no hem d'oblidar les complicacions que portarà per a les nostres empreses el compliment dels nous tràmits i controls en duanes. Respecte a l'IVA, les operacions amb Gran Bretanya han deixat de ser operacions intracomunitàries i passaran a ser exportacions/importacions. Hem de recordar que això no succeirà en les operacions amb Irlanda del Nord, territori per al qual el Protocol específic signat amb el Regne Unit, preveu la continuïtat en el tractament com a territori de la Unió Europea per a operacions amb béns, però no per a serveis, en els que les operacions es qualificaran de realitzades amb països tercers.

FISCAL

PRINCIPALS NOVETATS TRIBUTÀRIES INCORPORADES EN LA LLEI DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT PER AL 2021

EL BOE DEL PASSAT 31 DE DESEMBRE PUBLICAVA LA LLEI 11/2020, DE 30 DE DESEMBRE, DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT PER AL 2021. JUNT AMB LES PREVISIONS PURAMENT PRESSUPOSTÀRIES, AQUESTA NORMA INCORPORA ALGUNS CANVIS IMPORTANTS EN LA NORMATIVA REGULADORA DE DIVERSOS TRIBUTS. VEGEM QUINES SÓN LES NOVETATS PRINCIPALS QUE HAN ENTRAT EN VIGOR AMB L'INICI DEL 2021.



1.- IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

a) Canvi de les escales de gravamen i percentatges de retenció.

L'escala estatal aplicable a la base liquidable general s'amplia perquè s'incorpora un nou tram. A partir d'ara, el tipus marginal aplicable a les bases liquidables superiors a 300.000€ s'eleva al 24,50%, mentre que, anteriorment, el tipus marginal de l'últim tram per a les bases liquidables superiors a 60.000€ era del 22,50%.

En coherència amb aquest augment de tipus en la base liquidable general, també s'eleva al 47% el tipus marginal de retenció previst per als rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions o havers passius superiors a 300.000€.

Per a la base liquidable de l'estalvi també s'incorpora un tram addicional, de manera que el tram marginal estatal per a aquesta base quan sigui superior a 200.000€ passarà a ser del 13%, en substitució de l'11,5% que era el màxim vigent fins a la data. Com l'escala autonòmica és igual a l'estatal per a les diferents Comunitats Autònomes, el resultat és que les bases liquidables de l'estalvi per sobre dels 200.000€ tributaràn a partir d'ara al tipus marginal del 26% (13% estatal + 13% autonòmic). Aquest serà també el tipus marginal aplicable, el 26%, en el cas de contribuents amb residència habitual a l'estranger.

Per als treballadors desplaçats a territori espanyol, gran part de les seves rendes (tret de dividends, interessos, certs guanys patrimonials, és a dir, els previstos a l'article 25.1.f) passaran a tributar al tipus marginal del 47% (en comptes de l'anterior del 45%) en el cas de bases liquidables superiors a 600.000€.

La resta de rendes, és a dir, les contingudes en l'article 25.1.f tributaràn a un nou tipus marginal del 26% quan siguin superiors als 200.000€.

En el marc de les retencions aplicables sobre les rendes obtingudes per aquests contribuents, l'únic que es modifica és que el percentatge de retenció aplicable en cas de retribucions del treball satisfetes pel mateix pagador durant l'any superen els 600.000€, el percentatge de retenció aplicable sobre l'excés passarà a ser del 47% en substitució del 45% vigent amb anterioritat.

b) Canvis en els límits a les reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Sense dubte, un dels canvis principals que introdueix la LPGE és la limitació a les quanties que es poden reduir en la base imposable per aportacions a sistemes de previsió social.

Les principals novetats en aquest punt són tres:

- Primes satisfetes a les assegurances privades que cobreixin exclusivament el risc de dependència severa o de gran dependència: les reduccions practicades per totes les persones que satisfacin primes en favor d'un mateix contribuent, incloses les del propi contribuent, no podran excedir dels 2.000€ anuals. Anteriorment aquest límit era de 8.000€.
- Aportacions a sistemes de previsió social del cònjuge: el límit passa a ser de 1.000€, vers als 2.500€ que es fixaven com a límit anterior. El límit conjunt fixat per a les reduccions previstes als paràgrafs 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 51 serà a partir d'ara el menor de les dues quantitats següents: el 30% dels rendiments nets del treball i activitats econòmiques obtinguts durant l'exercici (aquesta referència queda igual), o 2.000€ anuals, xifra que anteriorment era de 8.000€ anuals. Ara bé, a continuació s'incorpora com a novetat que "Aquest límit s'incrementarà en 8.000€ sempre que l'increment provingui de contribucions empresarials".
- Aportacions de l'empresari individual: s'incorpora una previsió nova, en virtut de la qual, les aportacions que l'empresari individual realitzi a plans de pensions d'ocupació o a mutualitats de previsió social de les que sigui promotor i participi o mutualista, així com les que realitzi a plans de previsió social empresarial o assegurances col·lectives de dependència dels que, a la vegada, sigui prenedor i assegurat, es qualifiquen de contribucions empresarials a efectes del còmput d'aquests límits, pels que es podran beneficiar de la reducció amb el límit de 8.000€.





2.- IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO RESIDENTS

Dos canvis importants es produeixen en el marc d'aquest impost:

a) L'exempció prevista per als interessos i d'altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis i per als guanys patrimonials derivats de béns immobles obtinguts sense mediació d'establiment permanent, es mantenen per als residents en altres Estats membres de la UE i s'amplien als residents en altres Estats integrants de l'Espai Econòmic Europeu. Els rendiments d'aquest tipus obtinguts pels establiments permanents situats a altres Estats integrants de l'Espai Econòmic Europeu s'afegeixen a l'àmbit de l'exempció, vigent fins ara per als obtinguts pels establiments permanents situats a altres Estats de la UE.

L'aplicació d'aquesta exempció a les rendes relacionades amb Estats que formen part de l'Espai Econòmic Europeu queda condicionada a què aquests Estats, si no formen part de la UE, hagin signat amb Espanya algun acord per a l'efectiu intercanvi d'informació tributària.

b) Es modifiquen els requisits de l'exempció prevista per als beneficis distribuïts per les societats filials residents en territori espanyol a les seves societats matrius residents a altres Estats membres de la Unió Europea o als establiments permanents d'aquestes últimes situats a altres Estats membres.

Es manté l'exigència del requisit de participació directa o indirecta de, com a mínim, el 5%, per a poder aplicar l'exempció. Ara bé, amb anterioritat, si aquest requisit no es complia, l'exempció s'aplicava igualment si es complia una condició alternativa: que el valor d'adquisició de la participació fos superior a 20 milions d'euros. Per aquesta via, es podia disposar només d'un 3% de participació en la societat, però si el valor d'adquisició era superior a 20 milions, l'exempció s'aplicava igualment. Amb la normativa vigent, l'exempció ja no serà aplicable en aquest cas, al no complir amb el mínim de participació del 5%, i resultant indiferent el valor d'adquisició de les participacions.

De totes maneres, la DT2a de la Llei incorpora una norma temporal per a l'aplicació d'aquesta modificació legal, i preveu que aquesta exempció

serà aplicable els anys 2021, 2022, 2023, 2024 i 2025, a les participacions adquirides abans de l'1 de gener de 2021 el valor d'adquisició de les quals sigui superior a 20 milions d'euros, sense que en aquest cas sigui necessari que el percentatge de participació arribi al 5%, i per descomptat, sempre que es compleixin la resta de requisits.

3.- IMPOST SOBRE SOCIETATS

a) Deducció de despeses financeres.

Es manté al 30% del benefici operatiu de l'exercici el límit per a la deducció de despeses financeres. Tanmateix, es modifiquen les normes de càlcul d'aquest benefici operatiu en què fa referència a l'addició dels ingressos financers de participacions en instruments de patrimoni que, fins ara, resultava obligatòria sempre que es correspongués amb dividendes o participacions en beneficis en entitats quan es complia un d'aquests dos requisits: o bé el percentatge de participació era com a mínim del 5%, o bé, si no s'arribava a aquest percentatge, el valor d'adquisició de la participació havia estat, almenys, de 20 milions d'euros.

Amb la nova regulació, l'addició d'aquests dividendes o participacions en beneficis com ingressos per a calcular el benefici operatiu, només es produirà quan es compleixi la condició de participació superior al 5%, resultant indiferent el valor d'adquisició de la participació, ja que s'elimina la referència a aquest valor superior a 20 milions d'euros com a condició alternativa al percentatge de participació per a la consideració dels ingressos en el càlcul del benefici operatiu.



b) Exempció sobre dividends i rendes derivades de la transmissió de valors representatius de fons propis d'entitats residents i no residents en territori espanyol (article 21).

Fins ara, l'exempció es reconeixia per aquestes rendes quan concorria un d'aquests dos requisits: que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat fos, almenys, del 5%, o bé que el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 20 milions d'euros.

La LPGE elimina aquesta segona opció, de manera que a partir d'ara l'exempció només serà aplicable en aquells casos de participació de com a mínim del 5%.

”

A més a més, l'exempció passa de ser total a quedar-se en el 95% en molts casos, ja que un nou paràgraf incorporat a l'article 21 preveu que l'import de les rendes (dividends,...) a què resulti aplicable aquesta exempció per doble imposició, es reduirà, a efectes de l'aplicació d'aquesta exempció, en un 5% en concepte de despeses de gestió referents a aquestes participacions.

No obstant això, a continuació es preveu que aquesta reducció no serà aplicable quan concorrin determinades circumstàncies. La primera, que els dividends o participacions en beneficis siguin percebuts per una entitat on l'import net de la xifra de negocis haguda en el període impositiu immediat anterior sigui inferior a 40 milions d'euros i compleixi determinats requisits, per exemple, no tenir la consideració d'entitat patrimonial. La segona, que els dividends o participacions en beneficis procedeixin d'una entitat constituïda amb posterioritat a l'1 de gener de 2021 en la que s'ostenti, de forma directa i des de la seva constitució, la totalitat del capital o els fons propis. Per últim, la tercera, que els dividends o participacions en beneficis es percebin en els períodes impositius que concloguin en els 3 anys immediats i successius a l'any de constitució de l'entitat que els distribueixi.

c) Deducció per a evitar la doble imposició econòmica internacional: dividends i participacions en beneficis (article 32).

En línia amb els canvis anteriors, s'elimina la referència al valor d'adquisició de les participacions superior a 20 milions com a condició alternativa al percentatge de participació per a poder accedir a la deducció.

No obstant això, una de les Disposicions Transitòries preveu que les participacions adquirides amb anterioritat a l'1 de gener de 2021 amb un valor d'adquisició superior a 20 milions d'euros i en les

que no s'arribi al percentatge de participació del 5%, podran aplicar també aquest règim de deducció durant els exercicis 2021, 2022, 2023, 2024 i 2025 si compleixen amb la resta de requisits previstos als articles esmentats.

4.- IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

Es modifica l'escala de gravamen de l'impost, de manera que en el cas de bases superiors a 10.695.996,06€ el tipus marginal passa del 2,5 al 3,5%.



5.- IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

La LPGE recull l'increment al 21% del tipus de gravamen aplicable a les begudes refrescants, sucres i gasoses amb sucres o edulcorants afegits.



6.- IMPOST SOBRE LES PRIMES D'ASSEGURANCES

L'impost sobre les primes d'assegurances que, fins ara, s'aplicava al tipus de gravamen del 6%, passarà a exigir-se amb el tipus del 8%.



FISCAL APUNTS

EL “VALOR REAL” DELS IMMOBLES: ELS TRIBUNALS CORREGIXEN EL CRITERI DE L'ADMINISTRACIÓ A FAVOR DELS CONTRIBUENTS

El que la norma ens diu...

La compravenda d'un immoble genera el pagament de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials que ha d'afrontar el comprador. El càlcul d'aquest impost es realitza mitjançant l'aplicació d'un percentatge fixat com a tipus de gravamen per cada Comunitat Autònoma sobre la base imposable que ve determinada pel “valor real” del bé (article 10 de la llei reguladora de l'impost).

El problema dels contribuents...

En aplicació d'aquesta norma, els contribuents calculen l'impost a partir del que ells consideren “valor real” del bé i que normalment coincidirà amb el fixat per a l'operació. No obstant això, en moltes ocasions, l'administració tributària no accepta aquest valor aportat pels contribuents com a valor real, sinó que planteja un valor alternatiu (normalment més alt) que considera que si és el veritable valor real i, a partir d'aquest, recalcula l'impost amb el resultat d'una quota més alta a pagar en haver incrementat la base.

Els diversos criteris que utilitza l'administració per buscar el valor real d'un immoble...

La mateixa legislació tributària aporta diverses fórmules per a poder arribar al “valor real” del bé. Dos mètodes que l'administració ha anat utilitzant habitualment i que han estat especialment discutits són, d'una banda, considerar el valor real com el resultat de l'aplicació de determinats coeficients sobre el valor cadastral de l'immoble, i d'una altra, la qualificació com a valor real d'allò que declara en la taxació de l'immoble realitzada per l'empresa taxadora en cas d'existència d'una hipoteca.

Què pot fer el contribuent si no està d'acord amb aquest valor aportat per l'administració?

El contribuent pot acudir a la denominada “taxació pericial contradictòria” en què un perit propi aporta una valoració alternativa a la de l'administració, que pot o no ser acceptada per aquesta. També podrà normalment plantejar algun tipus de recurs.

Què s'està movent entorn del càlcul del “valor real”?

Els tribunals de justícia, amb el Tribunal Suprem al capdavant, estan dictant sentències favorables als interessos dels contribuents, en què rebutgen alguns d'aquests mecanismes utilitzats per l'administració per a recalculer el valor real.



► Per això, si alguna de les seves obligacions tributàries passen per la consideració del “valor real” d'un bé, vostè ha de saber que...

El Tribunal Suprem i diversos Tribunals Superiors de Justícia (com els de València i Andalusia) s'estan pronunciant en contra dels mecanismes que l'administració utilitza per a la determinació del valor real dels béns. Per exemple, algunes de les sentències més recents en aquest punt, com la del Tribunal Suprem del 15 d'octubre del 2020 o la del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia del 3 de desembre del 2020, incorporen les següents conclusions, clarament favorables al contribuent:

- El valor aportat per l'administració com a “valor real”, quan s'hagi calculat a partir de l'aplicació de certs coeficients sobre el valor cadastral de l'immoble, requereix justificació i motivació, de manera que **l'administració deu explicar per què considera que el resultat d'aplicar aquests coeficients al valor cadastral determina efectivament un veritable “valor real”** que es deu tenir en compte per a calcular l'impost.
- La justificació del mètode escollit i del resultat obtingut per part de l'organisme administratiu competent no deu ser genèrica, sinó que ha de fer referència al cas particular del bé concret per al qual s'està buscant aquest valor real.
- En cas que el contribuent hagi preparat una autoliquidació a partir del que ell considera valor real del bé i aquest no sigui acceptat per l'administració, el Tribunal Suprem considera que, **partint de la presumpció de veracitat de les autoliquidacions que la mateixa llei general tributària reconeix**, aquest valor aportat pel contribuent deu considerar-se **presumptament vàlid**, corresponent a l'administració l'aportació de les proves pertinents per a destruir aquesta presumpció i sostenir que no és el valor real.
- El Tribunal Suprem també afirma que, en cas de discrepància de l'administració amb el valor aportat pel contribuent, no és aquest qui ha de provar per què el seu valor proposat deu considerar-se el valor real, sinó que **deu ser l'administració qui provi que tal valor proposat no pot qualificar-se com a valor real**.
- La Sentència del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia del 3 de desembre del 2020 matisa a més que, no necessàriament s'ha de considerar com a valor real el valor determinat per la taxadora en cas de taxació per a la constitució d'una hipoteca, **ja que el valor real s'ha d'entendre com el que venedor i comprador fixen en un mercat lliure, i no el que una empresa taxadora fixa per al cas d'una futura execució hipotecària**. De fet, en opinió del Tribunal, el valor declarat per la taxadora pensant en el cas hipotètic de l'execució de la hipoteca no té res a veure amb el que pactarien dues parts en una compravenda ordinària, lliure i sense les circumstàncies que rodegen una execució hipotecària o una venda en subhasta.



FISCAL APUNTS

ELS INTERESSOS DE DEMORA QUE PAGA L'ADMINISTRACIÓ EN CAS DE DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS INDEGUTS: SÓN UN GUANY PATRIMONIAL A DECLARAR EN L'IRPF?

FINS ARA...
SI

Diversos Tribunals Superiors (Catalunya, Madrid, València,...) anaven sostenint que aquests interessos són **GUANY PATRIMONIALS** a declarar en l'IRPF, ja que suposen una variació en el valor del patrimoni del contribuent, i la llei no els qualifica expressament com a exempts.



Per exemple:

Un contribuent paga la quantitat resultant d'una liquidació que li exigeix l'administració, però no està conforme amb ella i la recorre. Al cap d'un temps es resol el recurs a favor del contribuent, per la qual cosa l'administració li retorna el deute tributari ingressat inicialment i els interessos de demora generats durant el temps en què aquests diners han estat en poder de l'administració.

El contribuent ha de declarar aquests interessos de demora en el seu Impost sobre la Renda i tributar per ells.

La Sentència del Tribunal Suprem del 3 de desembre del 2020 ve a CANVIAR AQUESTA QUALIFICACIÓ DELS INTERESSOS PRONUNCIANT-SE A FAVOR DEL CONTRIBUENT...

Aquests interessos NO PODEN SER UN GUANY PATRIMONIAL, ja que NOMÉS SÓN UNA FORMA DE REPARACIÓ O COMPENSACIÓ al contribuent pel pagament d'una quantitat que no s'hauria d'haver pagat mai.

No és necessari que es declarin expressament exempts, perquè no ho estan, sinó que s'han de qualificar de NO SUBJECTES.



NO S'HAN DE DECLARAR NI S'HA DE TRIBUTAR PER ELLS EN L'IRPF

NOVETATS NORMATIVA FISCAL

Reial Decret 2/2021, del 12 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 22/2015, del 20 de juliol, d'Auditoria de Comptes.

Reial Decret 1/2021, del 12 de gener, pel qual es modifiquen el Pla General de Comptabilitat aprovat pel Reial Decret 1514/2007, del 16 de novembre; el Pla General de Comptabilitat de Petites i Mitjanes Empreses aprovat pel Reial Decret 1515/2007, del 16 de novembre; les Normes per a la Formulació de Comptes Anuals Consolidats aprovades pel Reial Decret 1159/2010, del 17 de setembre; i les normes d'adaptació del Pla General de Comptabilitat a les entitats sense finalitats lucratives aprovades pel Reial Decret 1491/2011, del 24 d'octubre.

Resolució del 18 de gener del 2021, de la Direcció General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per la qual es defineix el procediment i les condicions per al pagament de deutes mitjançant transferències a través d'entitats col·laboradores en la gestió recaptatòria encomanada a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

CURSOS DE FORMACIÓ OBLIGATORIS FORA DE LA JORNADA LABORAL: PODEN VULNERAR EL DRET A LA DESCONNEXIÓ DIGITAL?

LA LLEI ORGÀNICA 3/2018, DEL 5 DE DESEMBRE, ES CONEIX, FONAMENTALMENT, COM LA LLEI ORGÀNICA DE PROTECCIÓ DE DADES, PERÓ ENTRE ELS SEUS ARTICLES TROBEM UN DE GRAN INTERÉS PER ALS TREBALLADORS I NO SEMPRE BEN CONEGUT, L'ARTICLE 88 QUE REGULA EL DRET A LA DESCONNEXIÓ DIGITAL EN L'ÀMBIT LABORAL.



Article 88. Dret a la desconexió digital en l'àmbit laboral

1. Els treballadors i els empleats públics tindran dret a la desconexió digital amb la finalitat de garantir, fora del temps de treball legal o convencionalment establert, el respecte del seu temps de descans, permisos i vacances, així com de la seva intimitat personal i familiar.



Es tracta d'un dret molt genèric la interpretació del qual provoca molts dubtes a l'hora d'aplicar-lo a la pràctica. Una Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid del 4 de novembre del 2020 ha analitzat recentment un d'aquests problemes pràctics d'aplicació, en concret, la relació entre el dret a la desconexió digital i l'obligació de realitzar cursos formatius fora de l'horari laboral. En la seva sentència, el TSJM planteja punts de partida i conclusions molt aclaridores per ajudar a comprendre el marc d'aplicació d'aquest dret. Vegem algunes d'elles.

1.- EL DRET A LA DESCONNEXIÓ DIGITAL NOMÉS EXISTEIX DINS DEL TEMPS DE DESCANS, PERÒ NO DINS DEL TEMPS DE TREBALL.

Aquesta premissa és fonamental com a punt de partida per a l'anàlisi d'aquest dret, donat que restringeix la seva aplicació a un cert temps, el de descans, negant la possibilitat de parlar d'un dret a la desconexió durant el temps considerat "de treball". No obstant això, aquesta premissa no implica només la negació d'aquest dret en el marc del nostre temps de prestació laboral clara (mentre estem al nostre lloc de treball treballant dins del nostre horari laboral) sinó que suposa la seva eliminació també quan estem en temps "de treball" menys clars (quan estem treballant fora del nostre lloc de treball dins del nostre horari, quan estem treballant fora del nostre horari laboral per exemple per aplicació de normes de flexibilitat de jornada...). Sempre que aquests temps es puguin qualificar com a temps de treball, no existeix dret a la desconexió digital.

Per contra, durant el temps de descans, el treballador té dret a mantenir els seus dispositius desconnectats per a no rebre missatges de l'empresa o dels seus companys per motius laborals i, així, garantir el seu dret a la desconexió.

2.- CONTINGUT MÍNIM DEL DRET A LA DESCONNEXIÓ DIGITAL

Tot i que el disseny concret del dret a la desconexió es remet al marc de la negociació col·lectiva, no es pot passar per alt que l'article 88.3 incorpora un contingut mínim inderogable per aquest dret en els termes següents:

Article 88. Dret a la desconexió digital en l'àmbit laboral

3. En particular, es preservarà el dret a la desconexió digital en els supòsits de realització total o parcial del treball a distància així com al domicili de l'empleat vinculat a l'ús amb finalitats laborals d'eines tecnològiques.

Per tant, es posa especial atenció en què aquest dret sigui respectat en els casos de teletreball o treball a distància, sense dubte, perquè són els casos en què més difícil pot resultar respectar-lo.

A la vista de la lletra del 88.3, el TSJM conclou que *"Per tant, no es pot imposar als treballadors l'obligació de connectar-se remotament amb finalitat laboral des de fora del centre de treball en els seus temps de descans, i aquest dret és un mínim garantit per la Llei Orgànica com a desenvolupament, a l'empara de l'article 18.4 de la Constitució, del dret fonamental a la intimitat personal i familiar."*

3.- COMPATIBILITAT: DRET A LA DESCONNEXIÓ I TREBALL FORA DE L'HORARI ORDINARI.

El dret a la desconexió no és incompatible amb què l'empresa pugui imposar la realització d'activitats laborals obligatòries fora de l'horari laboral ordinari, tan presencials com a distància. Queden excloses d'aquesta possibilitat general únicament les hores extraordinàries, ja que aquestes sempre tenen caràcter voluntari, i només es qualifiquen d'obligatòries quan així s'hagi pactat de forma individual o col·lectiva.

Aquestes activitats laborals es computen com a temps de treball, i per tant, tampoc sobre aquestes tindria aplicació el dret a la desconexió. El mateix que durant la realització d'hores extraordinàries.



4.- EL CAS CONCRET DELS CURSOS DE FORMACIÓ.

Com a norma general, el TSJM sosté que la realització d'un curs de formació imposat per l'empresa és una activitat laboral que ha de ser considerada com a temps de treball efectiu, i en la que, per tant, no juga el dret a la desconexió.

La qüestió es centra llavors a veure com es compagina la realització d'aquesta formació amb el dret al descans del treballador i el seu dret a la desconexió durant aquest temps de descans. No hem d'oblidar que la realització del curs, en temps de treball, no pot plantejar-se de manera que vulneri aquest dret al descans.

El cas analitzat per aquesta sentència del TSJM és el d'un controlador aeri a qui la seva empresa obliga a realitzar un curs online de dues hores, per a la realització del qual disposa de diversos mesos. El treballador entén que la realització d'aquest curs fora del seu horari laboral implica una vulneració del seu dret a la desconexió i del seu dret al descans i no el realitza, amb les conseqüents penalitzacions per part de l'empresa.

La Sentència no té cap dubte que, tant en aquest cas com en el cas d'altres formacions, ens trobem davant d'un temps de treball efectiu en què no té cabuda el dret a la desconexió.

I partint d'aquesta premissa, passa a analitzar si l'ordre de treball que implica l'obligació de realitzar les dues hores del curs online suposa vulnerar el dret al descans del treballador. En aquest sentit afirma que, tot i que el dret a la limitació del temps de treball i a períodes de descans diaris i setmanals, així com a un període de vacances anuals retribuïdes, constitueix un dret fonamental per al Dret de la Unió en virtut de l'article 31.2 de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, això no significa que es tracti d'un dret fonamental dels recollits a la Constitució espanyola, donat que en aquesta la limitació del temps de treball i el dret al descans apareixen a l'article 40.2 dins dels principis rectors de la política social i econòmica. Per tant, la sanció imposada per l'empresa davant la negativa del treballador a la realització del curs en cap cas pot constituir la vulneració d'un dret constitucional, encara que s'arribi a concloure la seva il·legalitat, que seria, en tot cas, un problema d'il·legalitat ordinària, no constitucional.

Amb aquesta premissa, passa a analitzar el compromís horari que suposa la realització del curs per valorar si existeix vulneració del dret al descans. Aquí el TSJM valora, d'una banda, la durada o nombre d'hores del curs; d'una altra, la longitud del període en què es pot realitzar; i per últim, si el treballador pot o no escollir l'horari de realització. En la seva opinió, seran aquests els elements que determinaran si la realització del curs imposat vulnera o pot vulnerar les normes sobre descansos mínims, temps en què, com hem dit, s'ha de respectar el dret a la desconexió.

Una darrera qüestió interessant que planteja aquesta sentència fa referència a la responsabilitat de l'empresa sobre aquesta possible vulneració del dret al descans, fins i tot en el cas en què sigui el mateix treballador qui escull l'horari de realització del curs. Per al tribunal, l'empresa no es pot desentendre del moment concret escollit pel treballador per a desenvolupar el seu treball en els sistemes de flexibilitat horària, sinó que deu impartir uns criteris clars, com a part de la seva responsabilitat, que evitin la vulneració dels descansos mínims. Si el treballador efectua una elecció contrària a les normes sobre jornada i descansos sense que l'empresa hagués impartit instruccions precises al respecte, la conseqüència seria que la responsabilitat per aquesta elecció incorrecta recauria necessàriament sobre l'empresa i no sobre el treballador, donat que és l'empresa la que està obligada a garantir la seguretat dels treballadors.



NOVETATS NORMATIVA LABORAL

Reial Decret 46/2021, del 26 de gener, sobre revalorització de les pensions del sistema de la Seguretat Social, de les pensions de Classes Passives i d'altres prestacions socials públiques per a l'exercici 2021.

Reial Decret-Llei 2/2021, del 26 de gener, de reforç i consolidació de mesures socials en defensa de l'ocupació.

Reial Decret-Llei 3/2021, del 2 de febrer, pel qual s'adopten mesures per a la reducció de la bretxa de gènere i altres matèries en els àmbits de la Seguretat Social i econòmic.

LABORAL APUNTS

TELETREBALL I XECS MENJAR

Què passa amb els xecs menjar entregats tradicionalment per l'empresa als treballadors perquè puguin menjar en establiments d'hostaleria, quan el treball es realitza des de casa, i a més a més els establiments d'hostaleria estan tancats o no es permet menjar a les seves instal·lacions?



La Sentència de l'Audiència Nacional 114/2020, del 9 de desembre, resol a favor dels treballadors el recurs interposat per aquests contra la decisió de l'empresa de no entregar els xecs menjar corresponents als dies en què es realitzava teletreball.

En opinió de l'Audiència Nacional, un cop que aquesta entrega es configura com un dret dels treballadors que no es veu exclòs en el moment de dissenyar les normes del teletreball, deu seguir reconeixent-se necessàriament. Com a dret, la seva anul·lació implica, en opinió d'aquest Tribunal, una modificació substancial de les condicions de treball que s'ha de tramitar com a tal, sense que es pugui admetre la seva anul·lació unilateral per part de l'empresa.

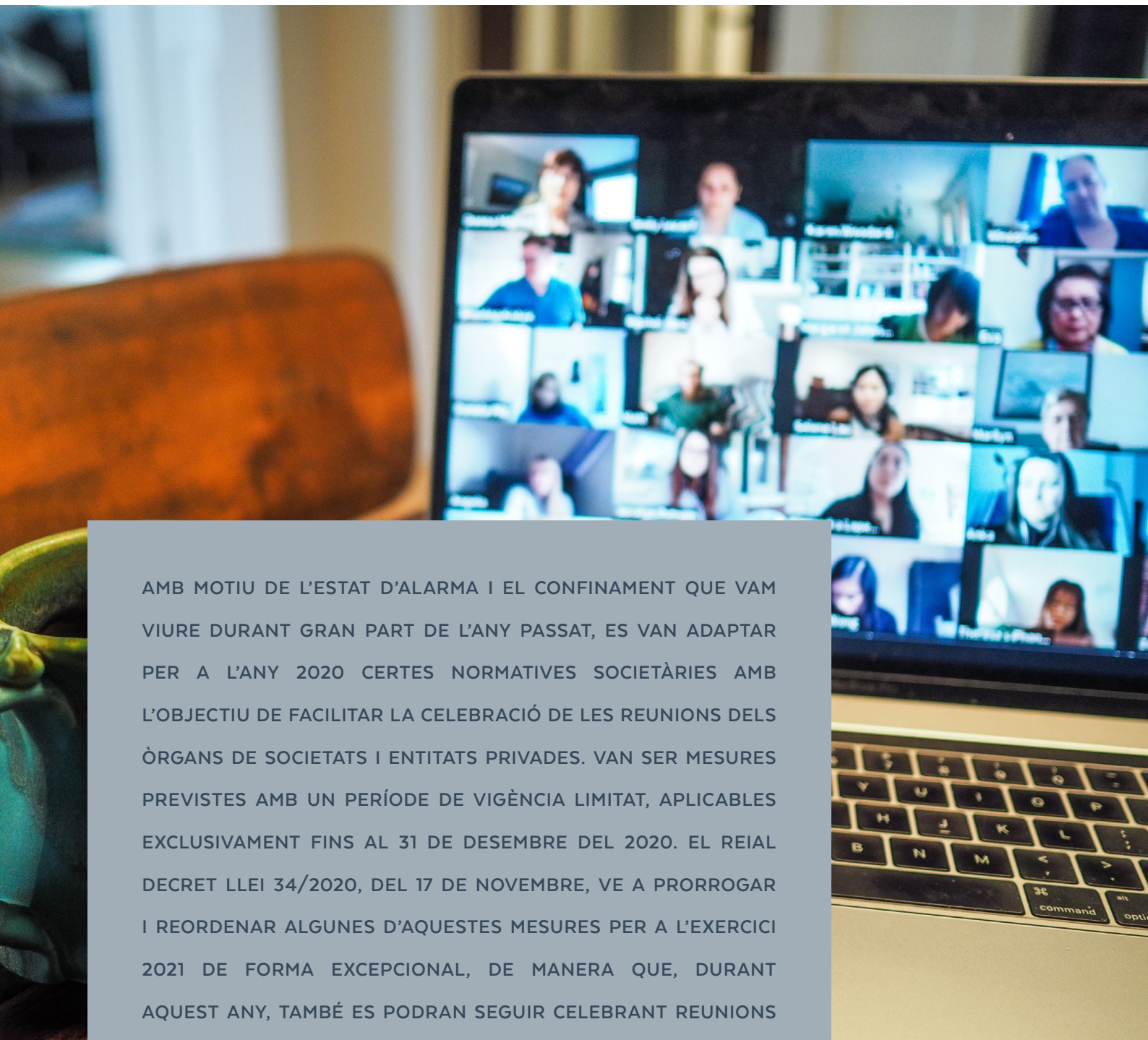
Conclusió: el fet que els treballadors mengin a casa perquè realitzen la seva prestació laboral en règim de teletreball, no suposa que automàticament ja no tinguin dret a percebre xecs menjar.

IMPORTANT APUNT FISCAL:

L'última reforma en matèria de rendes de treball en espècie exemptes s'amplia als casos de recollida o entrega a domicili per a aquests xecs menjar. L'exempció s'aplicarà com fins ara, quan l'empresa presti de forma indirecta el servei de menjador d'empresa, per exemple, a través de xecs menjar, quan aquests no superin els 11€ al dia, però no només inclourà el seu ús per a consum en establiments d'hostaleria, sinó també quan l'ús es faci fora d'aquests, ja sigui amb recollida pel treballador, o bé per entrega al centre de treball o lloc indicat pel treballador en cas de teletreball.



ES PRORROGA PER AL 2021 LA POSSIBILITAT DE REALITZAR JUNTES TELEMÀTIQUES I EL VOT A DISTÀNCIA



AMB MOTIU DE L'ESTAT D'ALARMA I EL CONFINAMENT QUE VAM VIURE DURANT GRAN PART DE L'ANY PASSAT, ES VAN ADAPTAR PER A L'ANY 2020 CERTES NORMATIVES SOCIETÀRIES AMB L'OBJECTIU DE FACILITAR LA CELEBRACIÓ DE LES REUNIONS DELS ÒRGANS DE SOCIETATS I ENTITATS PRIVADES. VAN SER MESURES PREVISTES AMB UN PERÍODE DE VIGÈNCIA LIMITAT, APLICABLES EXCLUSIVAMENT FINS AL 31 DE DESEMBRE DEL 2020. EL REIAL DECRET LLEI 34/2020, DEL 17 DE NOVEMBRE, VE A PRORROGAR I REORDENAR ALGUNES D'AQUESTES MESURES PER A L'EXERCICI 2021 DE FORMA EXCEPCIONAL, DE MANERA QUE, DURANT AQUEST ANY, TAMBÉ ES PODRAN SEGUIR CELEBRANT REUNIONS TELEMÀTIQUES AMB CERTES CONDICIONS I NORMES ESPECIALS.

LES SOCIETATS ANÒNIMES

Per a les societats anònimes es permet que, encara que els estatuts no ho haguessin previst, el consell d'administració podrà preveure a la convocatòria de la junta general l'assistència per mitjans telemàtics i el vot a distància, així com la celebració de la junta en qualsevol lloc del territori nacional.

LES SOCIETATS LIMITADES I LES SOCIETATS COMANDITÀRIES PER ACCIONS

Les societats de responsabilitat limitada i comanditària per accions podran celebrar la junta general per videoconferència o per conferència telefònica múltiple, encara que els estatuts no ho haguessin previst, sempre que es compleixin les condicions següents:

- totes les persones que tenen dret d'assistència o qui els representi han de disposar dels mitjans necessaris per a poder-se connectar;
- el secretari de l'organisme ha de reconèixer la seva identitat, i expressar-ho així a l'acta;
- l'acta de la reunió es remetrà pel secretari de forma immediata a les adreces de correu electrònic indicades pels participants.

ASSOCIACIONS, SOCIETATS CIVILS I SOCIETATS COOPERATIVES

Aquestes entitats també podran utilitzar el sistema de videoconferència o de conferència telefònica múltiple per celebrar les juntes o assemblees d'associats o de socis encara que els estatuts no ho haguessin previst.

Com condicions s'estableixen les mateixes que per a les societats limitades:

- totes les persones que tenen dret d'assistència o qui els representi han de disposar dels mitjans necessaris per a poder-se connectar;
- el secretari de l'organisme ha de reconèixer la seva identitat, i expressar-ho així a l'acta;
- l'acta de la reunió es remetrà pel secretari de forma immediata a les adreces de correu electrònic indicades pels participants.

FUNDACIONS

També les reunions dels patronats de les fundacions durant 2021 podrà celebrar-se per videoconferència o conferència telefònica múltiple encara que els Estatuts no ho haguessin previst, complint els mateixos requisits que en els casos anteriors:

- totes les persones que tenen dret d'assistència o qui els representi han de disposar dels mitjans necessaris per a poder-se connectar;
- el secretari de l'organisme ha de reconèixer la seva identitat, i expressar-ho així a l'acta;
- l'acta de la reunió es remetrà pel secretari de forma immediata a les adreces de correu electrònic indicades pels participants.

CANVIS PRINCIPALS DEL RÈGIM APLICABLE EXCEPCIONALMENT EL 2021 VERS AL PREVIST PER AL 2020

El canvi més important entre la regulació excepcional prevista per al 2020, i la seva adaptació, també excepcional, per al 2021, afecta principalment a les societats anònimes.

D'acord amb la redacció de l'article 40 del Reial Decret Llei 8/2020, del 17 de març, amb la seva modificació operada pel Reial Decret Llei 21/2020, de l'11 de juny, durant l'any passat, totes les societats mercantils (en el cas de les anònimes cotitzades es preveien algunes especialitats), associacions, fundacions, cooperatives, societats civils,... podien celebrar les seves juntes de forma telemàtica, inclòs sense previsió expressa dels seus Estatuts. En contra, la nova regulació excepcional per al 2021, en concret el paràgraf 1.a) de l'article 3 del Reial Decret Llei 34/2007, **deixa fora d'aquesta opció a les societats anònimes, per a les que només es fa referència a la possibilitat d'admetre l'assistència a la junta per mitjans telemàtics i el vot a distància quan així es contempli a la convocatòria.** També per a aquesta s'admet la possibilitat que la junta es pugui celebrar en qualsevol lloc del territori nacional. Però el que és clar és que no fa referència a la possibilitat de celebrar juntes telemàtiques, com sí que ho fa expressament aquest mateix article 3.1 en el seu apartat b) en el cas de les societats limitades i comanditàries per accions, o en els números 3.2 i 3.3 per a les associacions, societats civils, cooperatives i fundacions.

Una altra absència que s'aprecia a la nova normativa pot ser la referent a la determinació del lloc de celebració de la sessió o de la junta. Mentre que l'últim incís de l'article 40.1 preveia per al 2020 que "La sessió s'entendrà celebrada al domicili de la persona jurídica", no s'inclou cap referència en aquest sentit a la nova regulació del novembre per a l'exercici del 2021. No obstant això, potser el més lògic, a falta d'un criteri millor, sigui considerar que aquesta previsió, d'alguna manera, segueix tenint vigència.





SI REALITZEM UNA JUNTA TELEMÀTICA...



Haurem de planificar bé com organitzarem els torns de paraula o la gestió de les intervencions, ja que això pot resultar més complex que en una junta convencional amb presència física de tots els participants. No obstant això, altres normes de funcionament tradicional, per exemple, la possibilitat de sol·licitar “que consti en acta” una intervenció haurien de poder realitzar-se igual que en una junta presencial.



És important destacar que la nova regulació, tot i que neix en un context molt més “adaptat” a la “nova normalitat” segueix contemplant la seva aplicació en cas que els Estatuts continuïn sense preveure expressament aquesta opció de junta telemàtica. Es tracta d'una precisió que facilita enormement el funcionament de les societats i d'aquesta manera s'aplicarà igualment en aquelles organitzacions que no han reformat els seus Estatuts per a incorporar aquesta possibilitat. Per tant, també el 2021 ens podem acollir a aquestes fórmules de no presencialitat per celebrar les juntes (tret en les societats anònimes) sense que sigui un obstacle per això que els nostres Estatuts socials segueixin sense contemplar aquesta possibilitat.



No hem d'oblidar a més a més que el caràcter “telemàtic” de la junta s'ha d'indicar a la convocatòria junt amb la data i l'hora. La referència al lloc de celebració físic (per exemple, el domicili social) s'haurà de substituir pel link que permetrà l'accés via internet a la reunió. També seria com a mínim útil, avisar als assistents des del mateix moment de la convocatòria de com hauran d'identificar-se per accedir a la junta i que es pugui comprovar la seva identitat.

La resta de requisits per a una convocatòria correcta seran els mateixos, per exemple, complir els terminis d'antelació per a la convocatòria fixats amb caràcter general o especificat als Estatuts.



Sense dubte, un dels problemes d'aquestes reunions per internet s'ubica en les dificultats per a una identificació fidedigna dels participants a distància, no obstant això, és una de les condicions imposada per la regulació al secretari, que no només ha de controlar la identitat, sinó que ha d'incorporar a més a més aquest reconeixement de la identitat dels assistents a l'acta. Aquí cada societat, depenent de les seves característiques, haurà de buscar la metodologia que li resulti més adient o còmode, però tenint present sempre el risc que pot suposar que aquest defecte d'identificació suficient pugui derivar en impugnacions de la sessió per incompliment de les condicions que la normativa exigeix per al 2021, i que hem vist que inclou aquesta necessitat de controlar la identitat de tots els socis assistents. Serà útil advertir als assistents que necessitaran webcam o DNI.



Important: un cop finalitzada la Junta, el secretari no ha d'oblidar l'enviament immediat de l'acta de la reunió, via mail, a les adreces que li hagin indicat els participants; ja hem vist que és una de les condicions imprescindibles per a la celebració de la junta telemàtica.

CALENDARI FISCAL

Selecció de dates principals

ABRIL 2021

7

RENDA I PATRIMONI

Inici presentació declaracions per internet

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (març 2021) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

Primer trimestre 2021 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216

Pagaments fraccionats Renda (primer trimestre 2021)

Estimació directa 130

Estimació objectiva 131

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (març 2021) 349

Autoliquidació (primer trimestre 2021) 303

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (primer trimestre 2021) 349

30

IVA

Autoliquidació (març 2021) 303

MAIG 2021

6

RENDA

Inici presentació declaracions per telèfon

Renda 2020

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (abril 2021) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (abril 2021) 349

31

IVA

Autoliquidació (abril 2021) 303

JUNY 2021

2

RENDA

Inici presentació a les Oficines de l'AEAT de la declaració anual de Renda 2020

21

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (maig 2021) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (maig 2021) 349

25

RENDA I PATRIMONI

Declaració anual Renda i Patrimoni 2020

amb resultat a ingressar amb domiciliació a compte D-100, D-714

30

RENDA I PATRIMONI

Declaració anual Renda i Patrimoni 2020 amb resultat a retornar,

renúncia a la devolució, negatiu i a ingressar sense domiciliació del primer termini D-100, D-714

IVA

Autoliquidació (maig 2021) 303

la clau de l'èxit

COMPRA

VENDA

LLOGUERS

SERIETAT

EXPERIÈNCIA

PROFESSIONALS
DEL SECTOR

 **Finques Callicó**
immobiliària

 núm. 465
Aicat 1572



C/ Mn. Cinto Verdaguer, 15
Tel. i fax 972 32 14 07
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
finques@finquescallico.com
www.finquescallico.com